

[Indenrigsministeren.]

— moralsk Ret til at kræve Indfødsret; det er noget, de faar, naar det danske Samfund mener at kunne give dem det. Men det vil være noget betænkeligt at fremsætte Begrundelser i Skrivelser, saa kunde muligvis andre, der havde været med til at indstille dem, faa Lyst til at vide, hvad Begrundelsen var, og disse Begrundelser er i Almindelighed ikke til Fordel for Ansøgerne, mange Gange er det Straffeforhold, betydelig offentlig Hjælp o. s. v., altsammen Ting, som der ikke kan være nogen Interesse forbundet med at faa ud i større Kredse end nødvendigt. Hvis man gaar ind paa at besvare Spørgsmaal fra Andragere, som har faaet Afslag, i Tilfælde hvor der ikke kunde ske nogen Fortræd, ved at Besvarelsen blev offentliggjort, saa kan man næsten ikke nægte ogsaa at give Svar til en Del af de andre, og saa skal Ministeriet sidde og overveje, om disse Besvarelser nu kan gives eller ikke kan gives. Derfor har man, som sagt, holdt paa gennem alle de Aar, vi har haft en Indfødsretslovgivning — og det er jo mange Aar —, ikke at give saadanne Begrundelser for de Afslag, man giver.

Det ærede Medlem ankede over, at der var saa megen Usikkerhed, at der var en Del Mennesker, som ikke vidste, om de havde Indfødsret eller ej, og det ærede Medlem henstillede til Indenrigsministeriet at overveje, om vi kunde gøre noget for at afhjælpe denne Usikkerhed. Det tror jeg ikke vi kan. Det er ikke mig bekendt, at vi har nogen Fortegnelse over de Mennesker, som ikke har Indfødsret, og desuden, skulde vi til at meddele de enkelte Personer, som ikke har Indfødsret, at de ikke har det, saa kunde der maaske deri ligge ligesom en vis Opfordring til at søge denne Indfødsret. Hvis man gjorde de paagældende opmærksom paa, at de ikke havde Indfødsret, derigennem ligesom opfordrede dem til at søge og saa bagefter maaske var nødt til at afslaa deres Ansøgning, vilde man komme til at staa i en noget vanskelig Situation. Altsaa, alene af rent faktiske Grunde, fordi vi ikke har de fornødne Oplysninger, kan det ikke lade sig gøre, og selv om vi havde disse Oplysninger, vilde det være noget betænkeligt paa den Maade at gøre Folk opmærksom paa Forholdet og ligesom opfordre dem til at søge om Indfødsret.

Men i øvrigt er Stillingen den, at man har visse Retningslinier, som er fastlagt ved Forhandlinger med Landstingsudvalget

og ved Forhandlinger inden for Regeringen, samlende sig i visse Krav paa forskellige Omraader, som man normalt kræver opfyldt, for at vedkommende skal kunne faa Indfødsret. At der saa kan gøre sig særlige Forhold gældende ved Bedømmelsen, eller man ved Behandlingen i Landstingsudvalget under særlige Forhold kan fravige disse Regler, naar andre Ting taler ret kraftigt derfor, det er en anden Side af Sagen, og det er ogsaa noget, der finder Sted.

Med disse Bemærkninger skal jeg endnu en Gang anbefale Lovforslaget til hurtig og velvillig Behandling i det høje Ting.

P. Mortensen: Jeg takker den højtærede Minister for de givne Oplysninger. Jeg har forstaaet den højtærede Minister saaledes, at de Ansøgere, der ikke faar noget Svar efter Sagens Behandling herinde, kan altsaa gaa ud fra, at deres Andragende ikke er afslaaet, hvoraf ogsaa maa følge, at det ved næste Aars Behandling af Indfødsretsforlaget vil kunne komme til fornyet Overvejelse. Saadan maa jeg forstaa den højtærede Minister, naar han siger, at de ikke har faaet Afslag.

Naturligvis findes der ingen, som har nogen Ret til at kræve Indfødsrets Meddelelse, det er klart. Men det, jeg tænker paa, er Folk, der har opholdt sig her i Landet, skal vi sige 30—40 Aar, ja, jeg kunde nævne Eksempler paa Folk, der har opholdt sig her i Landet, fra de var 2—3—4 Aar, helt op til 60 Aars Alderen — hvor i al Verden skal man føre disse Folk hen, der har en saadan Tilknytning her til Landet? Jeg synes, man skulde uden videre kunne give dem Indfødsret. Det er den Slags Folk, jeg siger til, og de skulde efter min Mening have Indfødsret, uanset om de har faaet nogle faa Hundrede Kroner i Kommunehjælp eller ej.

Jeg ved godt, det kan være vanskeligt at konstatere, hvem der ikke har Indfødsret, men jeg ved ogsaa, at Myndighederne meget nemt finder ud af det, i det Øjeblik Folk søger Invalidrente eller Aldersrente, og saa først bliver de paagældende klar over, at de ikke har dansk Indfødsret. Det er det, som jeg ikke kan begribe, og det er der mange andre Folk, der heller ikke kan.

Indenrigsministeren (Knud Kristensen): Det Tidsrum, de paagældende har opholdt sig her i Landet, er en vigtig Faktor ved Bedømmelsen af deres Muligheder for at faa Indfødsret, men det er ikke den eneste; der kan ogsaa være andre Ting, og